

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Gregorivs Thavmatvrgvs Ep. 17. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

Quare innocentissimam animulam
vinciri jubet & in Insulam desertam
asportari squalore & sordibus reo uti-
que quàm obsidi similiorem. Subjecit
ea res justas iræ faces Mauritio, ut è sa-
tellitio regio duodenos etiam ipse vin-
ctos abduceret morituro filio, nisi in
tempore hic redderetur, omnes uni pa-
rentaturos. Mitius proin habitus, & in
sacrorum hominum sinu eductus Ab-
bas Glindalacensibus, tum Dublinensi-
bus Archiep: datus, denique à Pont.
ad omnem Hyberniam legatus est. Er-
gò omnium primò mores Canonico-
rum in pejus prolapsos ad Majorum
regulam correxit, sui etiam severissi-
mus censor. Nam corpus cilicio vesti-
vit, & ter quotidie flagellari à familiari
servulo voluit, carneque sibi, quo ad
vixit, interdixit. Interim ex egentibus
nunquam pauciores triginta quotidie
convivas habuit, satis ipse jucundissi-
mo hoc oculorum epulo pastus. Ulti-
mò dum pacem pacisci inter Henricum
Anglorum & Deriogum Hybernorum
reges laborat, ab hoc Hyberniâ proscri-
bitur, & in Nortmanniâ moritur, repe-
rit in exilio patriam. *Ex Lpeloo.*

S. GREGORIVS THAVMATVR.
GVS. EP. 17. *Novembris.*

Miracula, quæ GREGORIVS patra-
vit, pagellâ hâc circumscribere,
novum

novum foret miraculum. Famam castissimi juvenis traduxerat muliercula; obsessa tamen à Dæmone palinodiam cecinit, obsidione non nisi à GREGORIO liberata. Sub initia Pontificatus magistram VIRGINEM MATREM, VIRGINEMq; IOANNEM habuit, dignus his discipulus, utpote & ipse VIRGO. Cacodæmoni oracula loquenti silentium indixit, & fano proscript; pòst eidem ab exilio redeundi potestatem per literas fecit. Ut fratres duo, quos lis de paterno lacu disjunxerat, in amicitiam rursùm coirent, cedere omnem inde aquam; ut fidem restatam faceret, temploque exadificando locum, montem aliò ambulare iussit. Iterùm Lyco flumini exundanti moram posuit scipionem suum, qui illic frondescentis ripam umbrâ suâ vestivit. Insequentis se sociumque hostis oculos ita precando fefellit, ut, quos impius quærebat, arbores crederet. Moriturus è suis septendecim duntaxat reliquit superstitioni deditos, cum sub adventum suum non plures Christo addictos reperisset. Tumulum cum aliis sibi communem esse voluit, ne, quod vivus nunquam fecerat, mortuus proprii quid haberet. Suspiciant alii hæc mira; ego de GREGORIO, quod de Malachia Bernardus, dico: inter multa magnaque miracula, maximum mira-

17. NOV. *Vita Sanctorum.* 629
miraculum, quod fecit, ipse fuit. Ex
Greg. Nyss.

S. GREGORIUS TURON.
EPISC. 17. Novembris.

Ille est GREGORIUS, cui nomen
infula Turonensis fecit. Parentes illi
è primâ nobilitate, nutrices à teneris
annis Musæ fuerunt, quibus vicem ille
tam postea rependit, ut nesciam plûsne
ille Musis, an Musæ illi debeant. Puer
vitam, quam à patre acceperat, bis ei-
dem reddidit, nec sine miraculo, cum
medicinâ morituro nunc nomen IESV
ligno inscriptum, nunc alter Tobias
piscis exta adhibuit. Ipse quoties ægro-
tavit (& ægotavit sæpiuscule) è cælo
medicos, vel D. Eligium vel Martinum
habuit, cujus vitam rectè in templorû
parietibus, sed multò rectius in animo
suo depinxit. Sub noctem VIRGINI
sacram, Ædem hujus frequentari ab
Angelis cum multo lumine vidit, &
portâ sponte suâ reseratâ ipse etiam
admissus est. Tam charus cælo castiga-
tus scilicet ab hoc non semel est. Ete-
nim somnum dormientis in natalitiâ
Christi nocte Angelus alapâ discussit.
Tam non possunt ferre Superi Episco-
pum dormientem! Iam simul ac lapsus
est in nescio quam gloriolæ vanæ cogi-
tationem, equus etiam ipse lapsus sub
GREGORIO reprehendit GREGO-
RIVM.